

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem 1. máje 97, Liberec, týkající se žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 7. 2019, č. j. 1084385/19/2607-00540-607648, a č. j. 1084743/19/2607-00540-607648, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 7. 1. 2020, č. j. 59 Af 52/2019 – 29,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se žalobou u Krajského soudu v Brně domáhala zrušení shora uvedených rozhodnutí – exekučních příkazů, kterými žalovaný nařídil daňovou exekuci prodejem nemovitých věcí žalobkyně. Krajský soud v Brně věc postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“), který napadeným usnesením žalobu odmítl pro opožděnost. Dle doručky předložené žalovaným byla napadená rozhodnutí žalobkyni doručena dne 19. 7. 2019 a žaloba byla podána e-mailem (který byl následně ve lhůtě potvrzen písemným podáním shodného obsahu) až dne 23. 9. 2019, tedy po uplynutí lhůty k podání žaloby.

[2] Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, v níž požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce Nejvyšší správní soud zamítl usnesením ze dne 27. 3. 2020, č. j. 1 Afs 65/2020 – 13, neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky představuje zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka napadá kasační stížností usnesení, kterým krajský soud odmítl žalobu pro opožděnost a není přitom sporu o tom, že žaloba byla odeslána e-mailem (který byl

následně ve lhůtě potvrzen písemným podáním shodného obsahu) po lhůtě k jejímu podání dle § 72 odst. 1 s. ř. s.

[4] Uvedeným usnesením soud zároveň vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení buď předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soud stěžovatelku taktéž poučil, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta. Ve stejné lhůtě soud vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a poučil ji o následcích nezaplacení. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno fikcí v pondělí dne 20. 4. 2020, stanovená lhůta tak uplynula v úterý dne 5. 5. 2020. Stěžovatelka na toto usnesení reagovala podáním ze dne 11. 5. 2020, v němž opětovně požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a osvobození od soudních poplatků. Uvádí, že nejde o zjevně neúspěšnou kasační stížnost a zároveň došlo ke změně jejích faktických poměrů, neboť veškerý její majetek je obestaven v důsledku nezákonných exekucí, což muselo být soudu známo. Navrhuje taktéž zrušit § 105 odst. 2 s. ř. s. a zpoplatnění kasační stížnosti.

[5] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s., pro řízení o kasační stížnosti platí, že *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[6] Stěžovatelka ani přes výzvu soudu a řádné poučení nedostatek zastoupení ve stanovené lhůtě neodstranila. O opakované žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků již Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval i přes obecné tvrzení stěžovatelky, že se v mezidobí změnila její faktické poměry. Soud totiž zamítl její předchozí žádost z důvodu zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., tedy z důvodu, pro který jsou majetkové poměry stěžovatelky nerozhodné.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal důvod k předložení věci Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení povinného zastoupení advokátem a povinnosti zaplatit soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti, neboť Ústavní soud tyto podmínky opakovaně posoudil jako ústavně konformní (srov. usnesení ze dne 2. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS740/18, ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. III. ÚS 1286/13, či nálezy ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 2/07).

[8] Protože stěžovatelka vytýkaný nedostatek podmínek řízení ve stanovené lhůtě neodstranila, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. Zbývá doplnit, že stěžovatelka přes výzvu a poučení ve stanovené lhůtě taktéž nezaplatila soudní poplatek za kasační stížnost, řízení o kasační stížnosti tak mohlo být také z tohoto důvodu zastaveno.

[9] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu